

54.198
6/468

man. P. ...
11.11.1911

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΚΑΙ

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

X 731

ΜΟΔΕΣΤΟΥ,

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ΙΗ΄.

π. κ. ...

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

...

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Β. ΜΩΡΑΪΤΙΝΗ.

(ΕΝ ΟΔῳ ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ xxi ΜΙΑΤΙΛΑΘΥ.)

1868.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ (α)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ,

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ΙΗ΄.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙῶ,

Τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα,
ιστῶμεν ζήχ. ζ΄. καὶ ψάλλομεν προσόμ. ἦχος β΄.

Ποίοις ἐνημητῶν στέμμασιν.

ΠΟΙΟΙΣ εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην,
τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τῆς
᾽Ορθοδοξίας τὸν φωστῆρα, τὸν μέγαν Ἱεροσολύμοις μυστολέ-
κτην τε, καὶ θεῖον τοῦ μαρτυρίου ἀγαλλίαμα· τῶν ᾽Ορθόδοξων
τὸν στύλον, τοῦ φωτὸς τὸν λύχνον, τὸν ἀστὲρα τὸν φαινόν,
τὸν τὴν κτίσιν καταλαμπρύναντα, θαυμάτων ἀκτίαι τὸν Μό-
δεστον.

Ποίοις πνευματικοῖς κάλλεσιν, στεφανιώσωμεν Μαρτύρων
κλέος, καὶ Ἱεραρχῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Ἱερομαρτύρων
τὸ ἀκροθήνιον, καὶ τῆς οἰκουμένης τὸν λαμπτήρα. Τὸν μέγαν
θαυματουργόν, τὸν θεῖον Μόδεστον, τοῖς ζώοις τὴν εὐρωσίαν
παρεχόμενον· τοῦτον δὲ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης διαδή-
μασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

(α) Παρὰ ἀνωνόμου τινὸς ἐν χειρογράφῳ φυλλάδι γεγραμμένη.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς ἄσματος ἐπαινέσωμεν Μόδεστον θεῖον, τῶν Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον ἔρεισμα, καὶ τῶν ἀθλητῶν τὸ σεμνολόγημα, τῶν Χριστιανῶν τὸ μέγα κλέος· τὸν μέγαν, θαυματουργὸν καὶ ἐτοιμώτατον ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι χαριζόμενον τὴν ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν, ἐν τῇ αὐτοῦ Μνήμῃ, καὶ πταισμάτων ἄφρσιν τοῖς πιστοῖς, παρὰ Χριστοῦ, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Καταλείψας τὰ πρόσκαιρα, ἐκ παιδός, ὦ πνίερε, τῷ Χριστῷ προσέδραμες ἐνθεώτατα, καὶ ἀνυψώθης τοῖς θαύμασι, μυρίοις πανόλβιαι, καὶ εὐχῇ τὰς τοῦ ναοῦ, θύρας πάσας διήνοιξας, τοῦ Κυρίου σου, ὑπὲρ οὗ καὶ κολάσεις ἀφορήτους καθυπέμεινας γενναίως, σὺ, ὦ πανάγιε Μόδεστε.

Ψωθῆναι ταπεινώσιν, ἔχων Πάτερ τὸν Κύριον, ὄντως σὺ ἠδόκησας, ὦ μακάριε, Ἀρχιερέων θεόπνευστον, Μαρτύρων τε καύχημα καὶ ἐκ ταύτης ἐν Θεῷ, ἰαμάτων χαρίσματα καταπλούτησας. ἰατροῦν τοὺς βόας καὶ ἀνθρώπους, ὡς συμπαθῆς καὶ ἐλεήμων, Θεόφρον Μόδεστε ἐνδοξε.

Ῥοῆ Πάτερ τοῦ αἵματος τοῦ ἁγίου σου ἐπνίξας, εἰδῶλα παμβέβηλα καὶ τοὺς ἄφρονας, ταῦτα τιμῶντας καὶ ἠνεγκας κολάσεις μυρίας τε, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἰκέτευσ, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν πανασιδίμον μνήμην σου.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος· τῶν Ἱερομαρτύρων τὸ καύχημα, τὴν βρῦσιν τῶν θαυμάτων, τῆς οἰκουμένης τὸν ἀλαμπῆ φωστῆρα, τῶν ἀλόγων ζῶων τὸν ἐτοιμώτατον ἰατροῦν, καὶ τῶν ἀνθρώπων πρέσβυν πρὸς Κύριον, τὸν μέγαν Μόδεστον, δεῖτε εὐσημήσωμεν ἐτησίως, ὦ φιλέορτοι. Οὗτος γὰρ τῇ ἐνθέῳ πολιτείᾳ, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ὄρ-

γανον γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ ἐδέξατο χάριν ἀένανον τοῦ ἴσθαι τὰς νόσους, ἀλόγων τε καὶ ἀνθρώπων, Ἱεράρχης γεγονώς, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ παναληθέστατος· αὐτῷ καὶ ἡμεῖς βοήσωμεν, Ἱερομάρτυς μέγιστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε. (Ἡ προσῦρτιον)

Ἀναγνώσματα, ζῆτει εἰς Ἱεράρχην.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν.

Τὰδε λέγει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη.

Εἰς τὴν λιθὴν. ἦχος α'.

Θαμπρόνου, λαμπρόνου καὶ ἀγάλλου πόλις Ἱερουσαλήμ, τοιούτων σχοῦσα ποιμένα. Ὅσιον, ἄκακον καὶ τὸ αἷμα δωρησάμενον τοῖς τυράνοις, ὑπὲρ τοῦ ἀμιάντου ἀμνοῦ· εὐφραίνου καὶ πᾶσα τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἔχουσα ἀληθῶς Ἱεράρχην, μάρτυρα στεσηφόρον, καὶ θαυματουργὸν ἄριστον, τὸν μέγαν Μόδεστον, τὸν πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος β'.

Σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὦ φιλέορτοι, σήμερον παιδρῶς πανηγυρίζομεν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱερομαρτύρου Μόδεστου· ὡς γὰρ ἀνέβαλον ἐκεῖνοι τὸν ἐφάμιλλον ταῖς ἀρεταῖς, οὕτω καὶ ἡμεῖς τῶν ἰαμάτων ποταμοῦς, οἱ πιστῶς προστρέχοντες, τῷ πνεύματι αὐτοῦ τεμένει· καὶ τῶν πταισμάτων ἄφρσιν, παρὰ τοῦ δεξάσαντος τοῦτον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

ἦχος πλ. α'.

Ὡς παμφαῆς τοῦ Ἱεροῦ Μόδεστου λάμπει μνήμη, ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τὰ ἰάματα· νόσους ἀποσοδοῦσα ἀνθρώπων, καὶ πίθη κτηνῶν θεραπεύουσα. Ἰκεταῖε γὰρ ἀεὶ ὡς ἰατρός, παρεστηκώς τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Οτε τὴν αὐτοῦ ὁ Κύριος, καὶ παντεπόπτης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πόλιν τὴν Ἁγίαν ἠρέτησε, ἐπὶ νομας ζωηφόρους πορεύεσθαι, θαύμασιν ἐφανέρωσε τοῦτο, Πατὴρ ἡμῶν Μόδεστε τὰς γὰρ πύλας τοῦ Ναοῦ, εὐχῇ μόνῃ σὺ διήνοιξας, καὶ τοῖς πᾶσι παρέστησας, ὅτι σὺ ὁ μετὰ Θεοῦ ποιμὴν τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι δὲ πρὸς αὐτὸν ἠθέλησα λαβεῖν σε Παμμακάριστε. διὰ τοῦ Μαρτυρίου ἠυδόκησε, ὡς δόξαν εὑρεῖν σε πλείονα, παρ' αὐτῶ, καὶ τύπον γενέσθαι τῆς καρτερίας. Ὅθεν τῶ σὺ διπλῶ στέφει στεφανώσαντι, Ἱεραρχίας καὶ ἀθλήσεως, ὡς παρησία παριστάμενος, πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Βηθλεὲμ εὐτρεπιζοῦ, ὕμνησον Πόλις Σιών, ἀγάλλου ἡ ἔρημος προμνηστεύουσα τὴν χαρὰν. Ἀστὴρ γὰρ προέρχεται ἐν Βηθλεὲμ μνησῶν, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστὸν, καὶ σπῆλαιον δέγεται, τὸν ἀχώρητον παντί, καὶ φάτνη ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζῶν τὴν αἰώνιον· αὐτῶ πάντες ἄσωμεν καὶ βοήσωμεν Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος α'.

τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ως Ἱεράρχης Κυρίου τὴν διπλοῖδα φορῶν, φοινίξας αἵμασί σου, εἰσελήλυθας χαίρων, εἰς ἅγια ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, ἐξαιτούμενος ἄφεσιν, ἀμπλακημάτων καὶ λύσιν τῶν πειρασμῶν, τοὺς ἐν πίστει σὲ γαυρούοντας.

Τιχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Τῶν νοσημάτων ἐδείχθης, φυγαδευτὴς ἐν Χριστῶ καὶ ἰατρὸς τῶν ζώων, τῶν σὲ παρακαλούντων, Μόδεστε παμμακάρι, ὅθεν καὶ νῦν, τὴν ὑγίαν παρέξειας, ἡμῖν τοῖς πόθῳ τελοῦσί σου τὴν σεπτὴν, καὶ ἁγίαν μνήμην ἐνδοξε.

Τιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Εν τοῖς ἀγώνων ἰδρῶσι, τοῦ Μαρτυρίου σοφῆ, τὴν ὑψηλὴν καθέδραν, τῶν Ἱεροσολύμων κοσμήσας, εἰσεδέξω παρὰ Θεοῦ, χάριν παύειν νοσήματα, καὶ λόβαν πᾶσαν ἐλαύνεις ἐκ τῶν κτηνῶν, Πάτερ Μόδεστε πανόβλιε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Αγγελικὸν βίον ἐν γῆ ἐπιδειχάμενος ἱερομάρτυς Μόδεστε· φήψω Θεοῦ τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον ἐνεχειρίσθης, καὶ ἐν καθέδρᾳ Ἀρχιερέων καθίσας, τὸν Κύριον τοῖς ἐνθέοις σου ἔργοις ἐδόξασας, διὸ πάτερ κατήνησας εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα ὁ πρῶτος ποιμὴν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπαύστως τὴν ὕμνωδιαν αὐτῶ ἀναπέμπων· καὶ εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν τοῖς ὕμνηταῖς σου πρεσβεύων ταῖς πρεσβεύαις σου.

Καὶ νῦν Προεόρτιον.

Ἡσαῖα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΟΝ. Ἦχος δ'.

Οσίως τὸν βίον σου διαπεράνας σοφῆ, ποδῆρει κεκόσμησας, ἱεροσύνης φαιδρῶ, Ἱερόαθλε Μόδεστε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας πρεθυμώτατα Πάτερ, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει, τῶ Χριστῶ συνευφραίνῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τῆς Α'. Στιχολογ. Κάθισμα, ἦχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Θαυμάσιος ποιμὴν, εὐσεβῶς ἀνεδείχθης, Μαρτύρων ὁ στερρόδς, Ἱεράρχα Παμμακάρι· φωτίζεις γὰρ ἅπαντας, τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν· ὅθεν σήμερον, εἰ εὐσεβεῖα καὶ πόθῳ, ἐορτάζοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ἀπάντων, αἰτοῦμεν λυτρώσασθαι.

υποδυστοχ

8 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ.

Δόξα, και νυν. Προεόρτιον
Αγάλλου ή Σιών, Βηθλεεμ ευτρεπιζου.
Μετα την Β. Στιχολογ. Κάθισμα, ήχος δ'.
Ο υψωθείς εν τω Σταυρω.

υποδυστοχ
Διονυσιοσ

Ιερωσύνης τω φωτι διαλάμπων, έφωταγώγησαν λαους Ιεράρχα· τω των ειδώλων σκότος τε ήράνισας, αίγλη Ιαμάτων δε, των παθών την ομίχλην, λίαν μεταβέδηκας προς τω άδυτον φέγγος, υπέρ ήμων πρεσβεύων έκτενωσ, των σε τιμώντων άοίδιμε Μόδεστε.

Δόξα, και νυν. Προεόρτιον.
Μετα τω Πολυέλεον. ήχος δ'.
Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Καταπλήττονται την σην, Μάρτυς Χριστου υπομονην, και θαυμάζουσι Θεου, τα μεγαλεια γηγενεις, και την πολλην εις σε Πάτερ οικονομίαν, πωσ τω άσθενεσ της ταπεινώσεως, σωμα άντισχειν, τσσαυτη Ισχυσε πληθυσ των κολάσεων, και άσθενεσ έφυλάττετο· Χριστε Μαρτύρων, και Ιερέων, συ ει δόξα και στεφανος.

Δόξα, και νυν. Προεόρτιον.
Οί Αναβαθμοί, τω ά. Αντίφωνον του δ'. ήχου.
Προκείμενον,
Τίμιος εναντίον Κυριου ο θάνατος του Οσιου αυτού.
Ευαγγέλιον του Χρυσοστόμου. Ο Ν'.
Δόξα, Ταίς του Ιεράρχου. Και νυν. Ταίς της Θεοτόκου.
Ιδιόμελον ήχος πλ. β'.

Λεύτε πιστοί χορείαν συγκροτήσωμεν, επί τη μνήμη του Ιερομάρτυρος Μόδεστου· άσμάτων έγκωμίοις αυτον καταστέψωμεν· ουτος γάρ των τυράννων τω θράσος καταβαλών, και την πλάνην των Ιουδαίων καταισχύνας, άσμασι μαρτυρικοις, την Αρχιερατικην στολην κατελάμπρυνεν αυτον ουν και ήμεις, ως παρρησιαν έχοντα προς Κύριον, μεσίτην προς αυτον προσάξωμεν, και πρέσβυν προσβαλλώμεθα, υπέρ των ψυχών ήμων.

Σωσον ο Θεός τον λαόν σου κ.τ.λ.

Ο Κανών του Αγίου. Ωδη Α'. ήχος πλ. δ'.
Αρματηλάτην Φαραώ.

Την κυκλουμένην έπταχώς και ρέουσαν, έβδόμην πρόσκαιρον, διαδραμών Πάτερ, την ογδόην εφθασας, ήμέραν την του μέλλοντος. Οθεν ογδοον ήχον, τουτον σοι πλέκοντα ρύσαι με, των εν τη ογδόη κολάσεων.

Υπεραρχεις της άπαθείας πτέρυξι, των χαμαιζήλων παθών, και τω παχύ σκηνος και βερύ εφόλιον, λεπτύνας μάκαρ Μόδεστε, και κουφίσας έδειχθης στασιοδρόμος ουράνιος ευσταλεις και κουφος και ευζωνος.

Θεοτοκίον.

Ακαταχέτοις καθ ήμων ο θάνατος, ορμηκίς έκέχρητο· άλλη τω σω τόκω, προσεγγίσας ωλετο, και προσβαλών κατήρηγται, Θεοτόκε Παρθένε, ζωην γάρ οντως άίδιον, σεσωματωμένην γεγέννησαι.

Ωδη Γ'. Ο στερεώσας καταρχάς.

Νευρωμένος του Χριστου, του μακαριου δυνάστου, δυναστεία παναλκει και τω οπλω, ωπλισμένος του Σταυρου, την κεφαλην διεκοψας του δυσμενουσ δυνάστου, ως εν έκτάσει πανεύφημε.

Ναμάτων θειος ποταμός, πεπληρωμένος ωράθης, ζωηρών πνευματικών χαρισμάτων, εκ Σιών ως εκ Έδεμ. εξωρημένος Μόδεστε, και νοερωσ πατάρδων, της Εκκλησίας τουσ αυλακας.

Γνωσιν των οντων έσχηκώς, τουτο γάρ ορος σοφίας, φιλοσόφως κατορήσω των τηδε, τω πολιτευμα τω σον, εν ουρανοίς κτησάμενος, διδ έπουρανιου, έτυχες μακαριότητος.

Θεοτοκίον.

Μωμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν, ὅπως Παρθένε, ἐν-
διαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κα-
τεσχῆνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἀγιωσύνη πηνάμωμε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρῶνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ποιμὴν ἀνη-
γόρευσε, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, πανένδοξε Μόδεστε, αἵματι
μαρτυρίου, σὲ αὐτὸν δὲ φοινίξας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλούς, μετε-
τέθης χωρείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν πάτερ ἰκέτευε.

Δόξα καὶ νῦν. Προϊότιον.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Μόνον Χριστοῦ, τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ἐξ ἰσχύος ὄλης
ἐπεπέθησας, ὅλον ὑπάρχοντα γλυκασμὸν, ὅλον θυμηδείαν, ὁ-
λον ἀκόρεστον ἐφείσιν, ἀμῆχανόν τε κάλλος· καὶ αὐτῷ τὴν ψυ-
χὴν σου, διαπύρῳ ἀθλήσει συνέδησας.

Νῦν εἰσελθὼν, εἰς τὰ πρωτότυπα ἅγια, τῶν ἁγίων, ὅπου
πρῶην πρόδρομος Χριστὸς εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ κληρονο-
μήσας τὰ ἀγαθὰ τὰ ἀπόρρητα, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσι, καὶ Ἀγγέλων
αἱ τάξεις, παρακῦψαι Χριστοῦ, εὐμενίζου ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην Θεοῦ, σὲ καὶ μητέρα γινώσκωμεν, Θεοτόκε, σὲ γὰρ
ὡς μυρίπνοον, ῥόδον εὐρών, λόγος τοῦ Θεοῦ, θάλλων ἐν κοι-
λίᾳ τῆ ταπεινῆ ἀνθρωπότητι, ἠράσθη σου τοῦ κάλλους, καὶ
ἐκ σοῦ σαρκωφόρος, προελθὼν τοὺς πιστοὺς εὐωδίασε.

ᾠδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Γεωργὸς θεῖος ὦφθης, τέμων τὴν τῆς πίστεως εὐθείαν αὐ-
λακα, ἀκανθώδη πλάνην, ἐκρίζων τῶν εἰδώλων ἀρότρῳ σου,
λόγων καὶ ἀρούρας, καλλιεργῶν κεχερωσμένας, εἰς τὸ δέξα-
σθαι σπῆρον οὐράνιον.

Πατὴρ μέγας ὦφθης, ἄπασαν ἰώμενος βροτῶν ἀσθένειαν, καὶ
κτινῶν ἀλόγων, καὶ πατὴρ ὄρφανῶν, καὶ προστάτης χηρῶν,

καὶ φωστὴρ ἐπέχων, λόγων ζωῆς παντὶ τῷ βίῳ, καὶ δοτὴρ
ἀγαθῆς πάσης δόσεως.
Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Παρθένε, ὡς τὸν ὠραιότατον Λόγον κηύσασα, ὄν
ἀεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆσαι λαὸν ἀμαρτάνοντα, καὶ διατηρῆσαι,
δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέσπον ἐχεῶ.

Ρομφαία συμμαχητοῦ καὶ μάχιρα, ὦφθης δίστομος καὶ ἐσιλ-
θωμένη, καὶ δυνατοῦ βέλος ἠκονημένον, ἐπτερωμένον καὶ ῥοί-
ζω φερόμενον· καρδίας γὰρ ἔτρωσας ἐχθρῶν, καὶ τεμένη εἰ-
δώλων συνέκοψας.

Ωs ἄγγελος ἐπὶ γῆς ἀσώματος, βίον ἔσχες ἀσωμάτων Ἀγ-
γέλων, ἔτι τὸν χοῦν, περικείμενος Μάρτυς, καὶ ἐφοκίω τῆς
ὑλης βαρούμενος· διὸ ἐλειτούργησας Θεῷ, ὡς οὐράνιος Ἀγ-
γελος Μόδεστε.

Παμάτων ζῶσποιῶν ψυχοφθέρων, ποταμὸς πεπληρωμένος ἐ-
δείχθης, ἱερουργε, προσκλυζόμενος ρεῖθροις, τοῦ Παναγίου τε
Μόδεστε Πνεύματος, διὸ γλυκυτάταις προχαῖς, ἰαμάτων τὸν
κόσμον κατήρδευσας.
Θεοτοκίον.

Παμάτων τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῆ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθα-
ρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται β. ἔφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις
ὡς θρόνῳ καθέζεται, ἀνύμφευτε τῆς πατριχῆς, μὴ ἐκστάς
συνεδρία Θεότητος.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ιακώβου μάκαρ σε, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διάδο-
χον, ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους στέφωμεν τὴν θεῖαν κάραν
σου ὡς εἰδότες κράζοντες, μὴ ὑπερίδης τοὺς σεὺς ἰκέτας τοὺς
τὴν μνήμην σου τελούντας ἱερέων καὶ μαρτύρων Μόδεστε
καύχημα.
Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων τὸ ἐκλαμπρον κλέος, καὶ τῶν Μαρτύρων τὴν

πάντερπνον δόξαν, δεῦτε πάντες ἐν ὕμνοις τῶν ἁσμάτων πιστῶς Μόδεστον εὐφημήσωμεν· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας βελίχρ, ἐν ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἡμῖν ἀντὶ ἰαμάτων ἱερῶν, ἰαμάτων ἀκένωτα ρεύματα, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ βοῶσι πρὸς αὐτὸν μετὰ ζεούσης προθυμίας καὶ πίστεως· χαίρεις τῶν ἱερέων καὶ Μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΗ΄. τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος
Μόδεστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ.

Τίχ. Φέρει Μόδεστε Παμμάρκαρ καὶ σὸν τάφον.

Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

ΟΥΤΟΣ ἐγεννήθη ἀπὸ ὀρθοδόξου γονεῖς, Εὐσέβιον καὶ Θεοδούλῃν ὀνομαζομένους, ἐν τῇ πόλει Σεβαστείᾳ, ἐν ἔτει σιή. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μήτηρ του ἦτον στεῖρα, τούτου χάριν διὰ προσευχῆς τῶν γονέων του, ἐδόθη εἰς αὐτοὺς υἱός, ὁ μέγας οὗτος πατήρ, ὕστερον ἀπὸ τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ γάμων των. Ἀφοῦ δὲ ἐγεννήθη οὗτος, ἐδιαβάλλη ὁ πατήρ του εἰς τὸν Μαξιμιανόν, ὡς Χριστιανός. Καὶ λοιπὸν δεθεῖς, ἐκλείσθη μέσα εἰς τὴν φυλακὴν. Τοῦτο δὲ μαθοῦσα ἡ γυνὴ του Θεοδούλη, ἐπῆγε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν φυλακὴν ὁμοῦ μετὰ τὸν υἱὸν της τοῦτον. Ἐκεῖ δὲ εἰς τὴν φυλακὴν εὐρισκόμενοι, παρεκάλεσαν καὶ οἱ δύο τὸν Θεόν, καὶ οὕτω παρέδωκαν τὰς ψυχὰς των εἰς χεῖρας ἁγίων Ἀγγέλων, γενόμενοι μάρτυρες κατὰ γνώμην καὶ προαίρεσιν. Οἱ δὲ δεσμοφύλακες εὐρόντες αὐτοὺς ἀποθαμμένους, εὐρόντες δὲ καὶ τὸ παιδίον ζωντανὸν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, τὸ ἐπῆραν καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὸν Μαξιμιανόν· ἦτον δὲ τότε μηνῶν πέντε. Ὁ δὲ βασιλεὺς βλέπων τὸ παιδίον νόστιμον καὶ χαριέστατον, παρέδωκε αὐτὸ εἰς ἓνα Συγκλητικὸν διὰ νὰ τὸ ἀναθρέψῃ ἐπιμελῶς· ἵνα μετὰ τὸν καιρὸν γένη ἅγιον καὶ ὑπερετῆ τὸν ψευδώνυμον Θεὸν Δία. Τρεφόμενος λοιπὸν πλησίον εἰς τὸν Συγκλητικὸν ὁ μακάριος Μόδεστος, ἔμαθε πῶς οἱ γονεῖς του μακαρίως ἀπέθανον εἰς τὴν φυλακὴν διὰ τὸν Χριστόν. Ὅθεν ὅταν ἐφθασεν εἰς τὰ δεκατρία ἔτη τῆς

ἡλικίας του, τότε εὐρίσκων ἓνα Χριστιανόν, ἐδιδάχθη ἀπὸ αὐτὸν τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὅλως αὐτῆς οἰκείος καὶ ἐκδοτος γίνεται. Ἐλυπεῖτο δὲ διατὶ συναναστρέφετο μετὰ τοὺς εἰδωλολάτρας.

Καὶ μίαν φορὰν, ὅταν ὁ Μαξιμιανὸς ἐκήρυξεν, ὅτι ὅλος ὁ λαὸς νὰ προσφέρῃ θυσιάς εἰς τοὺς Θεούς, τότε ὁ ἅγιος εὐρών ἄδειαν, ἐπῆγεν εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων του, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς νὰ τὸν ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν εἰδωλολατρῶν, ἵνα ἀξιώθῃ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος. Ὅθεν εὐρήκεν αὐτὸν ἓνας χρυσοχόος, καταγόμενος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ πέρνων αὐτὸν, τὸν ἐπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, παραδούς αὐτὸν τῷ τότε ἐκεῖ ἀρχιερεῖ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸν ἐβάτισε· καὶ βαπτίζων αὐτὸν, ἔβλεπεν ὁ Ἀρχιερεὺς ἓνα στυλον πυρός, καὶ ἦτον ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν μέχρι τῆς κεφαλῆς τοῦ Μόδεστου. Βαπτισθεὶς δὲ ὁ Μόδεστος, ἰάτρευσε τὸν ἀδελφὸν τοῦ χρυσοχοῦ, ὁποῦ εἶχεν μεγάλην ἀσθένειαν, καὶ ἐκινδύνευε. Προσέτι ἰάτρευσε καὶ ἓνα δαιμονισμένον.

Ἐν τούτοις, εἰς ὀλίγον καιρὸν, ἀπέθανε καὶ ἡ γυνὴ τοῦ χρυσοχοῦ καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν, ἠσθένησε καὶ ὁ χρυσοχόος καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἤλθεν εἰς θάνατον· διό, βιασθεὶς ἐκ τῆς ἀσθενείας, ἔκαμε διαθήκην, ἀφήσας τὸν ἱερὸν Μόδεστον, ὁμοῦ μετὰ τοὺς δύο τοῦ υἱοῦ κληρονόμους· ὁ δὲ Μόδεστος τὸ ἐδικὸν του μέρος τὸ δένειμε εἰς πτωχοὺς καὶ ὄρφανὰ, αὐτὸς δὲ ἀνεχώρησεν ἔξω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας βόσκων πρόβατα ἀπερῶν ἐκεῖσε ζωὴν ἀσκητικὴν. Οἱ δὲ τοῦ χρυσοχοῦ υἱοί, μὴ ὑποφέροντες νὰ βλέπωσι τὸν ἅγιον τιμώμενον ἀπὸ ὅλους, τί νὰ κάμωσιν; Ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐμελλον νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ Μηστῆρι διὰ νὰ ἐμπορευθοῦν, διὰ τοῦτο κατέπεισαν καὶ τὸν μακάριον Μόδεστον νὰ ὑπάγῃ μαζὺ των. Ἐκεῖ δὲ πηγαινόντες, ἐπώλησαν ὡς δούλον τὸν ἅγιον εἰς ἓνα ἄπιστον ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβε πολλὰ δεινὰ ὁ τριστόλιος, εἰς διάστημα ἑπτὰ ὀλοκλήρων ἐτῶν. Ἀλλ' ὁ ἅγιος διὰ θερμῆς καὶ ἐπιμόνου προσευχῆς του, ἠλευθέρωσε τὸν αὐθέντην του ἐκείνον ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς ἀπιστίας· καὶ κατέπεισεν αὐτὸν νὰ πιστεῦσῃ καὶ νὰ βαπτισθῇ. Ἀλλὰ καὶ πάσχοντα ἀπὸ δεινῆν ἀσθένειαν, ὑγείῃ τοῦτον ἐποίησεν.

Ἀφοῦ δὲ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἐπῆγεν ὁ ἅγιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα χάριν προσκυνήσεως τοῦ ζωοδόχου Τάφου. Ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα δὲ ἐπῆγεν εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, καὶ ἐκεῖ ἠτυχάζων, καὶ εἰς μόνον προσέχων τὸν Θεόν, πολλὰ θαύματα ἐποίησεν. Ὑστερον δὲ πάλιν ἀνεχώρησε διὰ τὸν

Ἄγιον Τάφον· ἐκεῖ δὲ εὐρισκόμενος, ἐτελεύτησεν ὁ τότε ἐκεῖ Πατριάρχης. Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχε συνήθεια ἐκεῖ, ὅτι, ὅταν ἤθελον νὰ κάμωσι Πατριάρχην ἐπαρακάλουν τὸν Θεόν, ποῖος εἶναι ἄξιος· εἶτα ἐπήγγαιναν ὅλοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὁποῖος ἤθελεν ἀνοίξῃ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς, ἐκείνον ἔκαμνον Πατριάρχην. Τοῦτο ἠκολούθησε, κατὰ τὴν συνήθειαν των, καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας τοῦ Πατριάρχου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἱεροῦ Μόδεστου· διὸ ἀπεκαλύθη εἰς αὐτούς, ὅτι ὁ ἱερός Μόδεστος εἶναι ἄξιος, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπῆραν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ προσευχηθεὶς, παραχρῆμα ἠνοίχθησαν αἱ πύλαι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, τὸν ὁποῖον καὶ ἐχειροτόνησαν Ἀρχιερέα καὶ ποιμένα των· μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν του, ἤξιώθη νὰ κάμῃ ἄπειρα θαύματα, ἐκ τῶν ὁποίων φθῶν, κοινούμενοι οἱ Ἑβραῖοι, εἶπον τῷ Βασιλεῖ, Βασιλεῦ! ὁ Μόδεστος διὰ τῆς μαγικῆς του τέχνης ἀπατᾷ τὸν λαόν, καὶ ὑβρίζει καὶ τὰ εἰδῶλα. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἐστειλεν εὐθὺς καὶ ἔφερον τὸν ἱερὸν Μόδεστον ἔμπροσθέν του, εἰς ὃν εἶπε· πῶθεν σοὶ ἐδόθη ἡ δύναμις νὰ ποιῆς τόσα θαύματα; ὁμῶς, πῶς ὑβρίζεις καὶ ἐμποδίζεις καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴ προσκυνῶσιν καὶ νὰ σέβωνται τὰ εἰδῶλα; Καὶ ὁ ἅγιος· Βασιλεῦ! τὰ εἰδῶλα ὅπου προσκυνεῖς, οὐκ εἰσὶ Θεοὶ ἀλλὰ δαίμονες· Θεὸς ἀληθινός, εἶναι μόνος αὐτός, τὸν ὁποῖον ἐγὼ πιστεύω καὶ κηρύττω, ὁ Ἰησοῦς, λέγω, Χριστός, ὅστις ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Καὶ λοιπὸν σὲ διδάσκω νὰ πιστεύσης εἰς τοῦτον τὸν ἀληθινὸν Θεὸν μου, καὶ νὰ βαπτισθῆς, καὶ νὰ ἀφήσῃς αὐτὰ τὰ ἀναίσθητα εἰδῶλα. Ταῦτα παρ' ἐλπίδα, ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἐπρόσταξε, καὶ ἔδεσαν τὸν ἅγιον εἰς τὰς οὐρὰς ζῶων ἀγρίων, διὰ νὰ τρέχουν τὰ ζῶα, νὰ καταξεσχίζηται ὁ ἅγιος ἀπὸ τοὺς λίθους, συρόμενος βιαίως εἰς τὴν γῆν. Ἀλλ' ὦ τῶν θαυμασιῶν σου Χριστέ Βασιλεῦ! εὐθὺς ὅπου ἤρχισαν νὰ τρέχουν τὰ ζῶα, εὐρέθη ὁ ἅγιος λυμένος χωρὶς νὰ πάθῃ κἀνὲν κακόν. Πάλιν ὁ Βασιλεὺς διατάττει νὰ δέσουν τὰς χεῖρας τοῦ ἁγίου, καὶ νὰ τὸν δέσουν εἰς τὰ ζῶα ὡς τὸ πρῶτον καὶ νὰ ἀναγκάσωσι τὰ ζῶα νὰ τρέχουν μετ' ὁρμῆν, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε· συρόμενος δὲ ὁ ἅγιος, ἔψαλλε «Τὸς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;»· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποῖων θαυμάσια μόνος.» καὶ ὦ τοῦ θαύματος! πάλιν εἰς ὀλίγην ὥραν ἐστάθησαν τὰ ζῶα, καὶ ὁ ἅγιος ἐστέκετο ὄρθιος χωρὶς νὰ βλαφθῇ εἰς τι μέρος. Ἰδὼν καὶ τοῦτο τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς, ὀργισθεὶς ἐπρόσταξε νὰ

τοῦ βάλωσι καρφία ὑπὸ τοὺς πόδας, καὶ διὰ τῆς βίας νὰ τρέχῃ μόνος του, ἀλλ' οὔτε μετ' αὐτὴν τὴν βίασαν ἔπαθε. Διὸ πάλιν προστάζει νὰ στρώσουν εἰς τὴν γῆν ἀκάνθια σιδήρινα ὀξυτερά, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰ νὰ περιπατῇ ὁ ἅγιος μέχρις ἐνός μιλίου· καὶ οἱ μὲν τύραννοι ταῦτα ἔκαμνον· ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνδυνάμωνε τὸν ἅγιον, καὶ δὲν ἐπάθαιεν, ὅθεν ἐθαύμαζον, καὶ τί νὰ πράξωσι δὲν ἔξευρον. Τότε ἦλθον τινὲς Ἑβραῖοι, λέγοντες· πρόσταξε, Βασιλεῦ, νὰ τὸν λιθοβολήσωμεν, ὅπως χαθῇ αὐτός, καὶ ἐλευθερωθῆς καὶ σὺ· ὅθεν ἐπρόσταξε καὶ τὸν παρέδωσαν εἰς τοὺς Ἑβραίους· καὶ εὐγάζοντες τον ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν τὸν ἅγιον ἀπὸ τὸ πρῶτ' μέχρι τῆς μεσημβρίας, ὅμως οὐδ' ὅλως ἤγγιζεν εἰς αὐτὸν λίθος. Βλέποντες δὲ τὸν ἅγιον ἀπαθῆ καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν βίασαν κατεσκευάσαν ἕνα λέβητα τὸν ὁποῖον ἐγέμισαν μολύβι, καὶ ἀνάψαντες ὑποκάτω φλόγα, ἔβαλαν τὸν ἅγιον, τὸν ὁποῖον ἔβραζον οἱ δαίμονες μίαν ἐβδομάδα· ὁ δὲ ἅγιος στεκόμενος, εἶχεν ὑψωμένας τὰς χεῖρας, καὶ παρεκάλει τὸν Κύριον· βλέποντες τον δὲ, οὔτε μετ' αὐτὴν τὴν βίασαν ἔπαθε, τὸν συνέλαβον καὶ τὸν ὑπήγαγον εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ θεωρῶν αὐτὸν ὑγιῆ, ἐσυλογγίζετο τί νὰ κάμῃ· διὸ, προστάζει ἀμέσως καὶ ἐτρύπησαν μίαν στήλην εἰς ἣν ἐσφιγξαν τὰς χεῖρας τοῦ ἁγίου, καὶ ξεγυμνόντες τον, τοῦ ἔχυναν εἰς τὸ σῶμα βρασμένον μολύβι, καὶ τριγύρου του ἀνάψαν φλόγα· ἀλλ' ὦ τοῦ θαύματος! ἀμέσως ἠλευθερώθη· διότι, ἡ μὲν στήλη ἐσχίσθη, ἡ δὲ φλόξ ἐσβέσθη. Ἰδόντες δὲ ταῦτα οἱ ἀσεβεῖς ἐφριττον. Ἀλλὰ πάλιν ἄλλην βίασαν ἠτοίμασαν τοῦ ἔβαλαν, λέγω, τοὺς πόδας του εἰς τὸ ξύλον, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα του, ἔχουν πάλιν βρασμένο μολύβι, ἀλλ' οὔτε μετ' αὐτὴν τὴν βίασαν ἔπαθεν· ὅθεν θαυμάζοντες, δὲν ἔξευρον τί νὰ κάμωσι πλέον· διὸ ἤρχισαν πάλιν μετ' ὀλιγαίας· ἀλλ' ὁ ἅγιος ἐβόα, ἐγὼ ἕνα Θεὸν προσκυνῶ λατρεύω, τὸν Τρισυπόστατον Θεόν· τοὺς δὲ ἰδικούς σας ψευδωνύμους Θεοὺς ἀποστρέφωμαι καὶ λυποῦμαι καὶ ὑμᾶς ὅπου προσκυνεῖτε δαίμονας ἀντὶ Θεοῦ. Ταῦτα ἀκούσαντες, αἶψαν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁγίου μετ' ἴσταν καὶ ἔλιον. καὶ ἀμέσως ἔβαλαν πῦρ, σφόντες τον βιαίως εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, τὸν ὁποῖον βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, ἠγανάκτουν κατὰ τοῦ βασιλέως· διὸ θυμωθεὶς, ἐπροσκάλεσε τοὺς μεγιστάνας του, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσουν τὸν ἅγιον· διὸ προστάζει ὁ Βασιλεὺς νὰ τὸν φέρουν ἔμπροσθεν του, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἔφερον τοῦ

λέγει, ἢ μαρτύρησον ἡμῖν τὰς μαγείας σου, ἢ ἀμέσως διαττάτω καὶ σοὺ κόπτουν τὴν κεφαλὴν· ὁ δὲ ἅγιος· Ἀληθῶς, Βασιλεῦ, σήμερον θέλεις μου προξενήσει τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς ταυτά, ἐξέδωκε διαταγὴν νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν· διὸ, λαμβάνοντές τον οἱ στρατιῶται, τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς· ἐκεῖ ὁ ἅγιος ἐζήτησε ὀλίγην τινα διορίαν διὰ νὰ προσευχηθῆ· καὶ σταθεὶς κατὰ Ἀνατολὰς εἶπεν· « Ὁ τοῦ φωτός δημιουργὸς Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καταξιώσόν με τῆς σῆς βασιλείας ἐπιτοχεῖν, ὅτι σὲ Δέσποτα » καὶ μόνον ἐπεθύμησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ διὰ τὸ σὸν ὄνομα, θανάτου » καὶ βασιάνων ἠλλόγησα· μὴ οὖν ἀνάξιον μὲ κρίνης φιλόνηρωπε τῶν » σῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἐπάκουσον, καὶ πρόσδεξαι ταύτην τὴν προσευ- » χὴν μου. Ὅστις δὲ τὸ ἐμὸν ἐπικαλέσεται ὄνομα καὶ τὴν μνήμην ἐ- » μου τοῦ ταπεινοῦ ἐκτελέσει, βοηθός τῷ τοιοῦτῳ γενοῦ, καὶ μὴ ἐγ- » καταλειπὴς αὐτόν, ἀλλ' ἐμπλήσον τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ δωρήσαι » αὐτῷ πλοῦσια τὰ ἐλέη σου. Καὶ ὅστις ἐκ πίστεως τοῦ ἐμοῦ Μαρ- » τυρίου, καὶ τῆς ἐμῆς Ἀθλήσεως μνησθῆ γένοιτο αὐτῷ εὐλογία, φι- » λάνθρωπε Κύριε ὁ Θεὸς μου· ἀπλησθήτω δὲ καὶ ἀποδιψάσθω τοῦ » οἴκου τοῦ τοιοῦτου ἀνδρός, καὶ πάντων τῶν βροχημάτων, καὶ τῶν » κτηνῶν αὐτοῦ πᾶσα νόσος, καὶ οἷα δήποτε ἀσθένεια, διὰ τὸ πα- » νάγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου. Ναί, Δέσποτα Ἄγιε, ἐπίδο ἐξ » ἀγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὴν ἐμὴν προσευχὴν καὶ εὐλόγησον, » ἀγίασον, ἐνδυναμώσον, καὶ πλήθυνον τὰ κτήνη αὐτοῦ, ὡς εὐλόγη- » σας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ καὶ Ἰ- » σαάκ, καὶ Ἰακώβ· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. » Ἀμήν. » Καὶ ὁ μὲν ἅγιος τοῦτ' εἰπὼν, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν· ὁ δὲ δῆμιος τὸν ἀπεκεφάλισεν εὐθύς· ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἐν μηνὶ Δεκεμ- » βρίῳ ΙΗ'.

Κρίνομεν ἀγαπητοὶ ἀμαρτίαν, νὰ παρασιωπήσωμεν μέρος θαυμάτων τοῦ ἀγίου ἐνταῦθα, ὅσα ἐν χειρογράφῳ βιβλίῳ ἀπαντήσαμεν ὅποια εἶναι τὰ ἐξῆς.

Ἀνθρώπου τινος Ἱεροσολυμίτου ἀπέθνησκον τὰ ζῶα του, ἐπειδὴ τὸ νερόν τῆς βρύσης ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐπινον ἐφαρμακεύθη ἀπὸ ἕναν ὄριν κα- » τὰ συνέργειαν τοῦ δαίμονος. Εἰς τὴν βρύσιν λοιπὸν ταύτην ἐπήγην ὁ ἅγιος· καὶ τὰ μὲν νεκροθέντα ζῶα, ἀνέστησε, τὸν δὲ ὄριν ἐθανάτωσε, καὶ τὸν δαίμονα ἔκαμε νὰ φανῆ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἐκεῖ κερστώτας,

ὁ ὁποῖος ὤμνυε τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὅτι νὰ μὴ πλησιάσῃ ποτὲ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ἤθελεν ἐπικαλεσθῆ τὸ τοῦ ἀγίου Μοδέ- » στου ὄνομα.

Ἐνα κτίστης Ἱεροσολυμίτης εἶχε μερικὰ βῶδια· ἐκ τοῦ πονηροῦ δαίμονος συνέβη εἰς αὐτὰ ἀσθένεια· μὴ γνωρίζων δὲ ὁ κτίστης τί ποιῆσαι, ἔτρεξε πρὸς τὸν ἅγιον· καὶ ὁ ἅγιος πηγαινόντας εἰς τὸν τό- » πον ὅπου ἦσαν τὰ βῶδια, εὐλόγησεν αὐτὰ καὶ παραχρῆμα ἔλαβον τὴν ἴασιν· ὁ δὲ διάβολος ἐφώναζε πολλὰ μὲ ἀδικεῖς Μόδεστε· διότι οὗτος ὁ κτίστης εἶναι ἰδικός μου, τότε νοουηθείσας αὐτὸν ἀπέλυσεν.

Ἐνας Δράκων μέγας ἐλθὼν εἰς τὴν ἐρημον κατοίκησεν πλησίον τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐθανάτωνε, καὶ ἀνθρώπους καὶ ζῶα· προσέ- » πτερον λοιπὸν χριστιανοὶ τε καὶ Εἰδωλολάτραι πρὸς τὸν ἅγιον, λέγον- » τες· ἀνθανατώσῃς τὸν δράκοντα ὅλοι νὰ γίνωμεν Χριστιανοί. Τοῦτο ἀκούσας ὁ ἅγιος ἐχάρη, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν τόπον καὶ σταθεὶς ἔμπρο- » σθεν τοῦ δράκοντος ἔκαμε προσευχὴν καὶ εὐθύς ἐγένε σεισμός, καὶ με- » τὰ τὴν προσευχὴν, λαβὼν τὴν ῥάβδον του, ἔκαμε ἐπάνω τοῦ θηρίου τὴ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, καὶ εὐθύς ἐνεκρόθη. Τοῦτο ἰδόντες, ἐφώναζον, μέγας ὁ Θεὸς τοῦ Μοδέστου, διὸ καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν.

Γυνὴ τις χήρα εἶχε πέντε ζεύγη βῶδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ ἐτρέφετο· ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ἠσθένησαν τούτων, ὥστε ἦλθον εἰς κίνδυνον· τί νὰ κάμῃ; κατέφυγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, οὗς παρεκάλει ἵνα ἰατρεύσωσι τὰ ζῶα τῆς. Τὴν νύκτα δὲ φαίνεται ὁ ἅ- » γιος Κοσμάς, καὶ τῆς λέγει· ὦ γυναῖ! εἰς τὸν Πατριάρχον Μόδεστον ἐδόθη αὕτη ἡ χάρις καὶ οὐχὶ εἰς ἡμᾶς· Τοῦτο ἀκούσασα ἡ γυνὴ ἐγει- » νε ἔντρομος· ὅθεν ἐπικαλεῖτο τὸν ἅγ. Μόδεστον (διότι ἦτο πολλὰ μα- » κρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ.) Ὁ δὲ ἅγιος φαίνεται καθ' ὕπνον τῆς καὶ τῆς λέγει, ὕπαγε εἰς τὴν δεῖνα κώμην, καὶ θέλεις εὖρει χαλ- » κέα τινα ὀνομαζόμενον Εὐστάθιον, καὶ εἰπέ του νὰ σοὺ κάμῃ ἕνα σιδηροῦν σταυρὸν, καὶ εἶτα δόσε τον εἰς ἐπτὰ ἰερεῖς νὰ τὸν λειτουργή- » σουν καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν νὰ κάμνουν ἀγρυπνίαν εἰς τὸν ναόν μου, καὶ εὐχέλαιον, εἶτα ῥάντισον καὶ ἀλειψὸν τὰ ζῶα σου, καὶ θέλουν ἰα- » τρευθῆ· οὕτω λοιπὸν ἐποίησεν ἡ γυνὴ καὶ ἰατρεύθησαν τὰ ζῶα τῆς.

Ἐνας βοδοβοσκὸς εἶχε βῶδια πολλὰ ἀλλὰ στεῖρα· ἐπήγην λοιπὸν εἰς τὸν ἅγιον καὶ μετὰ δακρύων ἔλεγε· λυτήσου με Δέσποτα, ὅτι ἔχω πολλὰ βῶδια ἀλλὰ ὅλα εἰσὶ στεῖρα· καὶ ὁ ἅγιος· ὁ Θεὸς ὁ εὐλόγησας,

Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ τὰ κτήνη, αὐτὸς νὰ σοὺ χάριση καὶ ἐπὶ βόας πολλούς· καὶ οὕτω εἰς κάθε ἔτος ἐτεκνογονοῦσαν τὰ ζῶά του.

Αὐτὸς ὁ ἅγιος ἦτον ὄλος διόλου ἀμνησίκακος, καθὼς ἀπέδειξε τοῦτο ἢ κάτωθεν περιστάσει. Διότι οἱ υἱοὶ τοῦ Χρυσοχόου, οἱ πωλήσαντες τὸν ἅγιον εἰς τὸ Μισῆρι, ἐπῆγάν ποτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, χωρὶς νὰ ἠξεύρουν, ὅτι ὁ ἐκεῖ Πατριάρχης, εἶναι ἐκεῖνος ὃν εἶχον πωλήσει· ὁ δὲ ἀμνησίκακος Μόδεστος, ὄχι μόνον δὲν τοὺς ἐτιμώρησεν, εἰς ἐκδίκησιν τοῦ κακοῦ ὅπου εἰς αὐτὸν ἔκαμον, ἀλλὰ τοὺς ἐδέχθη ἀσπασίως καὶ ἐφιλοξένησεν φιλοφρόνως, καὶ εὐεργέτησε μεγαλοπρεπῶς. Οὕτω λοιπὸν πολιτευσάμενος ὁ ἅγιος καὶ ζήσας μὲν ὄλους τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς του ἐννενηκόντα ἐπτὰ, Πατριαρχεύσας δὲ χρόνους τριάκοντα ὀκτώ, ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. (τὸν κατὰ Πλάτους βίον τοῦ ἁγίου, ὄρα εἰς Ἐφραίμ.) Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Κανόνα τῆς πίστεως, εἰκόνα ἔμπνουν τῆς πραότητος, σωφροσύνης τε σιτήλην, καὶ καρτερίας ἔμψυχον ἀγαλμα, καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς ἀρχέτυπον, ἀνέδειξέ σε Χριστὸς, Μόδεστε ποιμνη τῆ σῆ.

Ἀνένδοτον ἔτρεφες ἐπιθυμίαν τοῦ ἀναλύσαι ταχὺ, ἐκδημησαι τοὺς σκήνους, καὶ ἐνδημησαι πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστὸν, διὸ ἐχώρεις Τρισμάκαρ αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς ἀνῶνας πολλῆ τοῦ μαρτυρίου σπουδῆ.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ Λόγον λόγου σαρκώσεως, καὶ παστάδα καὶ θρόνον, ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ Η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Επὶ τῆς γῆς ἐβίωσας ὡς οὐράνιος ἄγγελος, ἔθεν ἐκ Θεοῦ οἰκοδομὴν αἰώνιον καὶ ἀχειροποίητον οἰκίαν ἔσχες ἐν οὐρανοῖς,

ἢ γὰρ τοῦ σεπτοῦ καὶ πολυάθλου σου σκήνους, ἐπίγειος οἰκία, κατελύθη καμοῦσα, τοῖς πόνοις τοῖς ποικίλοις σοφὲ τοῦ Μαρτυρίου.

Κεχρυσωμέναις πτέρυξι, νοητῶς πεταζόμενος, πρίζεις ὁμοῦ καὶ θεωρίας Μόδεστε, πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, ὑπερνεφές αἰθέριον, πρὸς ἐπουρανίους καλιὰς καὶ ἐπαύλεις, τὴν κάτω πατουμένην, καὶ χαμαὶ συρομένην, ἐνήδονοι κακίαν, ὑπερπετάσας κοῦφος.

Θεοτοκίον.

Εἶνα πολλάκις γέγονε, καὶ παράδοξα τέρατα· ἀλλ' ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη Δέσποινα, τοιοῦτον τεράστιον εἶον ἐπράχθη νῦν ἐπὶ σοί· μόνη γὰρ ἐν πάσαις γενεαῖς ἐγνωρίσθης, θηλάζουσα Παρθένος, παρθενεύουσα μήτηρ, ἀσπόρως συλλαβεῖσα ἀφράστως δὲ τεκοῦσα.

Ῥδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδρώτων προχωαῖς Ἀποστολικῶν, καὶ κρουνοῖς πορφυρέων αἱμάτων σου, μαρτυρικῶς ἔδαψες χλαμύδα λυθροβαφῆ, ἣν περφορῶν καὶ τρόπαιον, οἷα σκῆπτρον φέρων τὸ τοῦ Σταυροῦ, Χριστῷ τῷ τὴν κοκκίνην φορέσαντι χλαμύδα, πρὸ τοῦ Σταυροῦ συμβασιλεύεις νῦν.

Ως ὄχημα τετράπυλον σεαυτῷ, ἀρετὰς συνηρμώσω τὰς τέσσαρας, τὰς γενικάς, φρόνησιν, ἀνδρίαν πνευματικὴν, καὶ σωφροσύνην πάναγνον, καὶ δικαιοσύνην τὴν τῶν πασῶν, περιεκτικωτάτην, ὑπ' ὧν ἀνεβιβάσθης, πρὸς οὐρανὸν Μόδεστε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Υμῶ σε τὴν Πανάμνητον, ἀληθῶς μεγαλύνων σε τὴν πολυμνητον, ἣν ἀνυμνεῖ, ὕμνοις ἀσιγήτοις πᾶσα πνοή, τεκοῦσαν ὑπερμνητον, λόγον ὃν ὕμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, χίλιαι χιλιάδες, μύριαι μυριάδες, ἐν φλογεροῖς ἀύλοις στόμασι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺν Ἱεράρχης αὐγάζεις, ὡς ὁ ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν τοῖς Μάρτυσι, λάμπεις, ὡς περ ἐν ἀστροῖς σελήνῃ, διὸ τὴν σὴν εὐφημοῦμεν κοίμησιν Μόδεστε πάτερ, Σιών ἀγίας τὸ κλέος.

Ἔτερον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Ἐπεφάνη νῦν ἡμῖν, ὁ μάρτυς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Ἱεράρχης θαυματουργῶν, καὶ ἐκδιδάσκων νῦν τρανώς, ἅπαντας τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται ὁ Κύριος.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἀπὸ γονέων σοφῆ, ἐσχηκῶς τὴν εὐσεβειαν, τύραννον τὸν ἄθεον, εὐκλεῶς σὺ ἐμίσησας, καὶ ἐπὶ ξένοις, Μόδεστε ἐνδοξε, προσεκαρτέρεις, καὶ εἰς τὴν ἐνδοξον, πόλιν τοῦ Κτίστου σου παρεγένου, ὅθεν σε τῶν πιστῶν, δῆμος ἀνεκτίησαστο ποιμένα μέγιστον.

(Δίς.)

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος, τὰς πύλας σὺ τοῦ Ναοῦ, κεκλεισμένας διήνοιξας, τῇ εὐχῇ τῆς πίστεως, καὶ τῇ πίστει χρησάμενος, ἐντεῦθεν βρύσις θαυμάτων δείκνυσαι, ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ βοῶν πάνσοφε, νόσους διώκων τε, καὶ στηρίζων ἅπαντας τοὺς εὐσεβεῖς, ἐν τῇ πίστει ἵστασθαι, Χριστοῦ τοῦ κτίστου σου.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὑπὲρ Χριστοῦ προσαχθεῖς τοῦ τυράννου ἐνώπιον, τούτου θεῖαν σάρκωσιν, καὶ θεότητα ἅπασιν, θεολογήσας, πληγῆς καὶ θάνατον, καθειπομένης καὶ ἡμῶν μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων σου μνήμην τὴν πανένδοξον, καὶ δὸς ἡμῖν χάριν τε καὶ ἔλεος, Μόδεστε πάνσοφε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφέ; ἢ τίς ἐξερθημήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ φύσιν, ὡς περ ἄσαρκος ὑπήνεγκας, πλείονα δὲ τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐκκο-

μίσω, ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δεξιᾶς Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε Μόδεστε, οὐ μόνον γὰρ τῶν ζωηρόρων παθημάτων αὐτοῦ κοινωνὸς ἠξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀφθάρτου δόξης, ὡς ἱερεὺς καὶ μάρτυς ἀξιοθαύμαστος.

Καὶ νῦν.

Ἰπόδεξε Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν.

Δαξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τυπικά. Οἱ Μακαριστοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου, ὧδὴ Γ'. καὶ ζ'.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγ. ζῆτει τοῦ ἁγ. Ἰωάνν. τοῦ Χρηστοστόμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΜΑΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ. (ὑπὸ τοῦ ἐκδότου.)

Χαίροις Ἱερώτατε Μόδεστε· χαίροις Ἱερέων καὶ Μαρτύρων τὸ καύχημα, ὅτι τοῦ τυράννου καθεῖλες τὰ ληρώδη καὶ ἰατρὸς τῶν ζώων ἐδείχθης ἔτοιμος.

ΕΥΧΗ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΤΟΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Λεγόμενη εἰς πᾶσαν θνατηφόρον ἀσθένειαν,
 Βοῶν, Ἰππων, ὄρων, Ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν,
 Μελισσῶν, καὶ λοιπῶν Ζώων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου ὁ ἐλεήμων καὶ Πανάγαθος. Ὁ πᾶσαν τὴν νοσητὴν καὶ αἰσθητὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας. Ὁ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐκχέων ἐπὶ πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ δημιουργηθέντα. Ὁ διὰ τῆς παναγάθου προνοίας σου πάντων προνοῶν καὶ πάντων κηδόμενος τῶν κτισμάτων σου: αὐλῶν, ὕλικῶν, λογικῶν, ἀλόγων, ἐμφύχων, ἀψύχων, ἀπὸ τῶν πρώτων ἕως τῶν ἐσχάτων, οὐδὲν γὰρ ἀπρονοήτον, οὐδὲ ἡμελημένον παρὰ σοὶ τῷ ποιητῇ καὶ προνοητῇ τοῦ παντός. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας Σὺ εἶ ὁ ἐξαποστέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην, ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων. Σὺ εἶ, ὁ πάλαι τὰς πῶν ζώων ἀγέλας τοῦ Ἰσδραὴλ, ἀνωτέρας διαφυλάξας τῆς θνατηφόρου πληγῆς τῶν τρωτοτόκων ζώων τῶν Αἰγυπτίων. Σὺ εἶ, ὁ διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου: τούτέστι τὸν διάβολον, καὶ τῷ θανάτῳ σου θανατώσας τὸν θάνατον.

Σὺ εἶ, ὁ καὶ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου, τὸν μὲν ὄφιν θανατώσας, τὸν τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος τῷ ἑαυτοῦ ἰῶ διαφθείραντα. Τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πίνοντα ζῶα καὶ νεκρωθέντα, τῇ ζωοποιῷ δυνάμει σου ἀναστήσας. Τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα Δαίμονα, ἐμφανῆ γενέσθαι παρασκευάσας, ὀμνύοντα, μηδέποτε προσεγγίσει τολμῆσαι, ὅπου ἂν ἐπικληθῆι τὸ ταπεινὸν ἐμοῦ ὄνομα. Σοῦ τοίνυν δέομαι, Δέσποτα Πανάγαθε καὶ Ποιητὰ τοῦ Παντός, καὶ σὲ ἱκετεύω τὸν τῆς ζωῆς πάσης αἴτιον

ἐπάκουσον ταύτης μου τῆς δεήσεως, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν θνατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἀπὸ τῶν Βοῶν, Ἰππων, ὄρων, Ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν, Μελισσῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ζώων τῶν εἰς χρεῖαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου, τῶν ἐπικαλουμένων σὲ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. Καὶ δὸς Κύριε πᾶσι τοῖς τὴν ἐμὴν Μνήμην ἐπιτελοῦσι, καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσι τοῖς Λειψάνοις μου, εἰρήνην σταθερὰν, πληθυσμὸν ζώων, ἀφθονίαν σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἄρεσιν ἀμαρτιῶν, σωμάτων ὑγείαν, καὶ τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν.

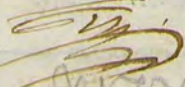
Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς ἰδίῳις σπλάγχχοις ἐπικαμπτόμενος, οἰκτερον τὰ πάσχοντα ζῶα, τῇ δρεπάνῃ τοῦ θανάτου ἀγγελιδὸν θεριζόμενα. Καὶ ὡς λόγον μὴ ἔχοντα, μόνοις τοῖς μυκτημοῖς καὶ ταῖς γοεραῖς καὶ ἀνάρθοις φωναῖς, τὸ πάθος καὶ τὴν ὀδύνην αὐτῶν ἐλεηνῶς ἐξαγγέλοντα, ὥστε καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπάθειαν τούτων ἔλκεσθαι. «Εἰ γὰρ δὲ καὶ οἰκτεροὶ ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ πῶς οὐκ οἰκτερήσεις ταῦτα σὺ ὁ τούτων Ποιητὴς καὶ Προνοητὴς;» Σὺ γὰρ εὐσπλαγχε, καὶ τῶν ἐν τῇ Κιβωτῷ ζώων ἐμνήσθης, ὑπὸ τῆς οἰκίας χρησιότητος καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου νικώμενος. Ἴνα διὰ τῆς εὐεξίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Βοῶν καὶ τῶν λοιπῶν τετραπόδων ζώων, κολλιεργῆται μὲν ἡ γῆ, αὐξάνωσι δὲ οἱ καρποὶ, καὶ ἀφθόνως οἱ δούλοι σου οἱ ἐπικεκλημένοι τὸ ὄνομά σου, ἀπολαύωσι τῶν ἰδίων γεωργιῶν. Ἐκ τούτων δὲ, πᾶσαν οὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καὶ δοξάζωσι μὲν, σὲ τὸν χορηγὸν παντὸς ἀγαθοῦ, τιμῶσι δὲ καὶ τὸν σὸν δούλον καὶ ἱκέτην θερμότατον τῆς Παντοκρατορικῆς Βασιλείας σου ὧς πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις, οὐν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ.

Λεγομένη εις Κτήρη, Ζώων, Αιγῶν και Προβάτων.

Ο τοῦ φωτός δημιουργός Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καταξίωσον ἡμᾶς τῆς βασιλείας σου, ὅτι σέ δέσποτα καὶ μόνον ἐπαπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον θάνατον καὶ βίασον ἐδέχθη, μὴ οὖν ἀνάξιον ἐγκρίνης με φιλόνηρωπε τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' εἰσάκουσον τὸν δοῦλον σου Μόδεστον, καὶ πρόσδεξαι ταύτην τὴν Προσευχὴν, καὶ ὅστις τὸ ἐμὸν ἐπικαλέσεται ὄνομα, καὶ τὴν μνήμην καὶ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Μοδέστου ἐκτελέσῃ, βοηθός αὐτοῦ γενεῖ Κύριε, καὶ μὴ ἐγκαταλείψῃς αὐτόν, ἀλλ' ἐμπλήσῃς αὐτόν παντός ἀγαθοῦ, καὶ δώρησαι αὐτῷ πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ ὅστις ἀναγινώσκει τὸ τῆς ἀθλήσεώς μου μαρτύριον, εὐλόγησον αὐτόν Κύριε, καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἀπέλασον δὲ καὶ ἀποδώξον διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου (Μοδέστου,) ἀπὸ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ παντοίαν βλάβην καὶ νόσον. Ναὶ Δέσποτα ἔκτεινε ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὴν ἐμὴν προσευχὴν, καὶ εὐλόγησον καὶ πλήθυνον αὐτοῦ τὰ κτήνη, ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποιμνία Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν θεραπόντων, ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

 Λεξιγλωσσὸν τοῦ Μοδέστου